Maahanmuuttovirasto
Migrationsverket
Finnish Immigration Service

19.3.2021
Juuso Hyvärinen ja Noora Lindkvist
Oikeus- ja maatietoyksikkö

Maahanmuuttoviraston kirjalliset vastaukset Eduskunnan lakivaliokunnan asiaa HE 247/2020 vp koskevaan lisäselvityspyyntöön

1. Henkilökunnan määrä turvapaikkapuhuttelussa?

Maahanmuuttoviraston henkilökunnasta puhutteluun osallistuu turvapaikkapuhuttelun suorittava virkamies. Puhutteluun osallistuva tulkki ei ole Maahanmuuttoviraston työntekijä.

Turvapaikkayksikössä työskentelee tällä hetkellä noin 100 virkamiestä, joiden tehtäviin kuuluu turvapaikkapuhuttelujen pitäminen.

2. Turvapaikkamenettelystä yleensä: asiakkaan neuvonta, etukäteisopastus, asian selvittäminen keskustelussa, oikeus saada tulkki paikalle?

Maahanmuuttovirasto kutsuu turvapaikanhakijan turvapaikkapuhutteluun kirjallisesti. Kutsun mukana hakijalle toimitetaan asiakasohje (liitteenä), jossa selvennetään hakijan äidinkielellä puhuttelun tarkoitusta ja kulkua, hakijan oikeuksia ja velvollisuuksia puhuttelussa sekä miten puhutteluun kannattaa valmistautua.

Turvapaikkapuhuttelun aluksi hakijalta varmistetaan, että hän on ymmärtänyt puhuttelun tarkoituksen sekä omat oikeutensa ja velvollisuutensa puhuttelussa. Kyseisiä seikkoja selvennetään tarvittaessa lisää ennen puhuttelun alkamista ja tarvittaessa vielä puhuttelun aikana. Hakijalle korostetaan, että hänen tulee turvapaikkapuhuttelussa kertoa kaikista niistä syistä, joiden vuoksi hän on vaarassa kotimaassaan.

Maahanmuuttovirastolla on turvapaikka-asiassa lakiin perustuva selvittämisvelvollisuus, jonka puitteissa virasto huolehtii jokaisessa tapauksessa asian riittävästä selvittämisestä hakemuksen ratkaisemiseksi. Puhuttelun suorittaa Maahanmuuttoviraston tehtävään määrätty ja virkavastuun alainen virkamies eli puhuttelija. Ulkomaalaislain 7 §:n 2 momenttiin perustuvan selvittämisvelvollisuuden nojalla puhuttelija ohjaa hakijan kertomaan hakemuksen selvittämisen ja ratkaisemisen kannalta olennaisista seikoista sekä kysyy tarvittavat lisäkysymykset. Puhuttelija antaa myös mahdolliselle avustajalle tilaisuuden esittää asian selvittämisen kannalta tarpeelliset kysymykset sekä tehdä muita huomautuksia. Avustajan kanssa sovitaan ennen puhuttelun alkua mahdollisten lisäkysymysten esittämisjärjestyksestä esimerkiksi niin, että lisäkysymykset esitetään kunkin puhuttelussa läpikäydyn asiakokonaisuuden jälkeen. Mikäli avustaja tekee kysymyksiä tai huomautuksia, sekä ne että hakijan antamat vastaukset kirjataan pöytäkirjaan.

Puhuttelun lopuksi hakijalta varmistetaan, onko hän ymmärtänyt tulkkia ja puhuttelussa esiin tulleet asiat. Lisäksi hakijalta varmistetaan, onko hänellä mitään kysyttävää tai lisättävää puhutteluun liittyen. Tämän jälkeen puhuttelupöytäkirja tulkitaan hakijalle, jolloin hänellä on mahdollisuus tehdä pöytäkirjaan korjauksia ja lisäyksiä. Kaikki puhuttelussa läsnä olevat henkilöt vahvistavat pöytäkirjan sisällön allekirjoituksellaan.

Pöytäkirjasta luovutetaan jäljennös hakijalle ja mahdolliselle avustajalle puhuttelun päätteeksi. Hakijalla on myös tarvittaessa mahdollisuus täydentää puhuttelupöytäkirjaa kirjallisesti myöhemmin.

Maahanmuuttovirastolla on lakisääteinen velvollisuus huolehtia turvapaikkapuhuttelun tulkkauksen järjestämisestä (UlkL 203 §). Tulkki osallistuu puhutteluun joko paikan päällä tai hän voi tulkata videon välityksellä tai puhelimitse.

3. Miten koulutusta ja henkilöstön osaamista on kehitetty vuoden 2015 jälkeen?

Turvapaikkayksikön tilanne on vuonna 2021 hyvin erilainen vuoteen 2015 verrattuna.

Kesän 2015 jälkeen turvapaikkayksikköön rekrytoitiin lähes 500 uutta virkamiestä ja runsaita rekrytointeja jatkettiin tammikuussa, helmikuussa ja toukokuussa 2016. Monilla uusilla virkamiehillä ei ollut aiempaa kokemusta turvapaikka-asioista. Ylitarkastajan tehtävään ei ole laissa säädetty kelpoisuusvaatimuksia, mutta rekrytoitavilla henkilöillä oli käytännössä soveltuva ylempi korkeakoulututkinto (kuten OTM, HTM, VTM, YTM), minkä lisäksi aiempi työkokemus ja kielitaito huomioitiin rekrytoinneissa. Uudet työntekijät perehdytettiin niin perusteellisesti, kuin tuolloisissa olosuhteissa oli mahdollista. Heille annettiin muun muassa yli 100 tuntia turvapaikkamenettelyyn ja päätöksentekoon liittyvää koulutusta.

Tänä päivänä viraston turvapaikkayksikössä työskentelee hyvin kokenutta ja osaavaa henkilöstöä. Yksikön turvapaikkapuhutteluresurssi koostuu vuonna 2021 aloittaneita uusia virkamiehiä lukuunottamatta pääosin virkamiehistä, joilla on usean vuoden monipuolinen kokemus puhuttelujen suorittamisesta ja turvapaikkapäätösten tekemisestä.

Turvapaikkapuhuttelijoiden koulutus on jatkuvaa ja sitä kohdennetaan tarpeen mukaan. Nykyään uusien ylitarkastajien osalta lähtökohtana on, että heille järjestetään kuukauden kestävä koulutusjakso aloituksen yhteydessä. Perehdyttämisprosessi on kattava ja yksityiskohtainen. Sen aikana suoritetaan esimerkiksi viraston omia koulutuksia, kolme Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto EASO:n koulutusmoduulia (jotka ovat kaikki työmäärältään useiden kymmenien tuntien laajuisia). EASO:n peruskoulutuksiin kuuluu esimerkiksi turvapaikkapuhutteluita koskeva koulutus.

Suurin osa turvapaikkayksikön virkamiehistä on suorittanut laajasti myös muita EASO:n koulutusmoduuleja kuin edellä mainitut kolme peruskoulutusta. Jatkokoulutuksissa käydään läpi esimerkiksi alaikäisten ja haavoittuvassa asemassa olevien puhuttelua. Turvapaikkayksikössä on useita EASO-kouluttajia, joilla on valmius pitää eri koulutuksia. Yksikössä toimii myös niin sanottuja erityisylitarkastajia, jotka vastaavat omaa erityisvastuualuettaan koskevan koulutuksen järjestämisestä. Puhutteluja tekeville ylitarkastajille on mahdollisuuksien mukaan allokoitu tiettyjä vastuualueita, kuten tietyt lähtömaat, seksuaalivähemmistöt tai ihmiskaupan uhrien tunnistaminen, mikä edesauttaa puhuttelijan ammattitaidon syvenemistä juuri kyseisten hakijaprofiilien osalta.

Myös UNHCR on järjestänyt turvapaikkayksikön henkilöstölle useita koulutuksia vuosina 2016-2020. Koulutukset ovat liittyneet kansainväliseen suojeluun

liittyviin erityiskysymyksiin. Lisäksi UNHCR on tehnyt viraston pyynnöstä laadunvalvontaa viraston päätöksentekoon ja puhuttelutoimintaan. Vuonna 2020 valmistuneessa laadunvalvontaraportissa UNHCR totesi, että tutkitut puhuttelupöytäkirjat olivat rakenteeltaan hyviä ja puhuttelijat olivat tutkineet tarvittavat seikat riittävällä laajuudella. Tarkasteltujen puhuttelujen osalta Maahanmuuttoviraston katsottiin myös huomioineen hakijoiden erityistarpeet esimerkiksi pitämällä taukoja tarvittaessa sekä antamalla traumatisoituneille hakijoille enemmän aikaa turvapaikkaperusteidensa kertomiselle.

Merkittävä uudistus turvapaikkayksikön toiminnassa vuoden 2015 jälkeen on ollut systemaattisen sisäisen laadun- ja laillisuusvalvontatoiminnan kehittäminen ja vakiinnuttaminen osaksi yksikön pysyvää toimintaa. Maahanmuuttovirastossa käynnistettiin 1.1.2017 EU:n Turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston (AMIF) hanke eli "LAAVA (Laadunvalvonta) - systemaattinen menetelmä turvapaikkapäätöksenteon laadun arvioimiseksi ja tilastoimiseksi". Hankkeen päätyttyä vuoden 2018 lopussa laadunvalvontatoimintaa jatkettiin turvapaikkayksikössä perustamalla laadun- ja laillisuusvalvontatiimi. Laava-hankkeessa kehitettiin metodi laadun systemaattiseen tarkasteluun ja raportointiin. Hankkeen tuloksia hyödynnetään näin ollen sisäiseen käyttöön ja koulutuksen tehokkaaseen ja tarkoituksenmukaiseen suuntaamiseen, oman toiminnan arvioimiseen ja yhdenmukaistamiseen sekä ajalliseen ja alueelliseen vertailuun ja raportointiin. Laillisuusvalvontaa toteutetaan muun muassa esimiesten päivittäisvalvonnan, tulosyksiköiden suorittaman säännöllisen yksittäistapauksia koskevan tarkastustoiminnan (pistokokeet), teemavalvontojen, hallintokantelujen tutkimisen ja selvittämisen sekä henkilötietojen käsittelyn valvonnan kautta. Lähiesimiehet seuraavat alaistensa toimintaa ja ohjeistavat ja puuttuvat havaitsemiinsa epäkohtiin tai lain ja ohjeiden vastaiseen toimintaan. Teemavalvonnoissa tarkastuksia kohdistetaan teemoittain tai asiaryhmittäin ajankohtaisten selvitys- ja valvontatarpeiden sekä havaittujen haasteiden ja kehittämiskohteiden mukaisesti. Tarkastusten havainnot huomioidaan yksiköiden koulutuksessa ja ohjeistuksessa. Vuosittaisissa tarkastuksissa arvioidaan muun muassa hallintolain ja hyvän hallinnon periaatteiden noudattamista, yksittäisten päätösten lainmukaisuutta, sitä, vastaavatko päätökset vakiintunutta ja yhtenäistä soveltamislinjaa, päätökseen liittyvien rekisterimerkintöjen ja lisäselvityspyyntöjen laatua sekä käsittelyaikapoikkeamia yksittäisessä tapauksessa. 1.10.2020 viraston oikeudelliset toiminnot yhdistettiin viraston oikeus- ja maatietoyksikköön. Organisaatiomuutoksen myötä oikeuspalvelujen yleisten asioiden tulosalueella tehdään jatkossa turvapaikkayksikköön kohdennettavat teemavalvonnat sekä lokitarkastukset.

Turvapaikkayksikkö on myös vuosina 2018-2020 tehnyt yhteistyötä Ruotsin Migrationsverketin kanssa osallistumalla Asylrättens Kärna -koulutukseen Ruotsissa ja kouluttamalla tämän jälkeen Suomessa turvapaikkayksikön turvapaikkapuhutteluita ja -päätöksiä tekeviä virkamiehiä. Koulutuksessa on syvennytty turvapaikkaoikeuden ydinteemoihin. Hankkeen tarkoituksena oli yhdessä yliopistojen kanssa kehittää koulutusohjelma, jossa turvapaikkaprosessissa työskentelevien osaamista syvennetään erityisesti näytön arvioimisessa (mm. taito kysyä oikeita kysymyksiä turvapaikanhakijoilta), parantaa henkilöstön kykyä tehdä riskiarviointia, puuttua kognitiivisiin vääristymiin (henkilöstön tiedostamattomiin

ennakkoluuloihin), opettaa henkilöstöä muistin toiminnasta, kehittää analyyttisiä taitoja ja kriittistä ajattelua (helpottaa monimutkaisten tapausten ratkaisemista) sekä vahvistaa itseluottamusta. Koulutuksen järjestämistä on valmius jatkaa turvapaikkayksikössä myös jatkossa.

Turvapaikkayksikkö järjestää kuukausittain virkamiehilleen teemailtapäiviä, joissa käsitellään ja koulutetaan turvapaikkapuhutteluihin ja -päätöksentekoon osallistuvia virkamiehiä ajankohtaisista aiheista ja teemoista. Kouluttajina toimii paitsi Maahanmuuttoviraston omia virkamiehiä, myös ulkopuolisia alansa huippuasiantuntijoita eri viiteryhmistä ja yhteistyötahoista.

Maahanmuuttovirasto ja Itä-Suomen yliopisto aloittivat vuonna 2019 yhteistyön, jossa Maahanmuuttoviraston turvapaikkayksikkö ja koulutuspalvelut osallistuivat Itä-Suomen yliopiston ulkomaalaisoikeuden perusopintojen kehittämiseen. Maahanmuuttovirasto tarjosi samalla 10-15 virkamiehelleen mahdollisuuden suorittaa kyseisen 25 opintopisteen kokonaisuuden työaikana. Kyseinen koulutus on tällä hetkellä käynnissä. Myös jatko-opintomahdollisuuksia on selvitetty. Maahanmuuttovirasto pyrkii jatkossakin ohjaamaan tietyn määrän virkamiehiään kyseisiin opintoihin.

4. Kuinka usein kielteisestä päätöksestä valitetaan?

Mikäli päätös on kansainvälisen suojelun ja muun oleskeluluvan osalta kielteinen ja asiaan liittyy päätös poistaa henkilö maasta, valitetaan päätöksestä hyvin suurella todennäköisyydellä.

Alla olevaan Maahanmuuttoviraston tilastopalvelun laatimaan tilastoon on merkattu osuus kielteisistä turvapaikkapäätöksistä, joista valitetaan hallinto-oikeuteen:

Päätöksen vuosi	2016	2017	2018	2019	2020
Valitettujen päätösten osuus (%)	89	93	92	92	89

Tilasto on laadittu hakemalla päätökset, joissa turvapaikkahakemukseen ei ole myönnetty mitään oleskelulupaa (pois lukien hakemuksen raukeamispäätökset), minkä jälkeen on tutkittu, onko samaan asiaan kirjattu valitusta päätöksen vahvistamisen jälkeen.

Esimerkkitilanteita, joissa päätöksestä ei välttämättä valiteta:

- Päätös on kielteinen turvapaikan osalta, mutta henkilölle myönnetään toissijainen suojeluasema
- Päätös on kansainvälisen suojelun osalta kielteinen, mutta henkilölle myönnetään oleskelulupa muulla perusteella (esim. UlkL 52 §)
- Hakija kokee täyttävänsä jonkin muun oleskeluluvan edellytykset (saanut esim. työpaikan ennen tai jälkeen kielteisen päätöksen)
- Hakija tyytyy päätökseen ja palaa vapaaehtoisesti kotimaahansa

5. Oikeudellisen avustajan pätevyys ja osaaminen turvapaikkapuhuttelussa ja sen varmistaminen/varmistamisen kehittäminen? Mitä muita keinoja nähdään tarpeelliseksi toteuttaa jos/siltä varalta, että turvapaikkahakijoiden määrät nousisivat merkittävästi?

Toteuttamiskelpoisten vaihtoehtojen löytäminen edellä mainittuihin kysymyksiin edellyttäisi jatkoselvitystä.

Eräänä mahdollisuutena voitaisiin tarkastella sitä, tulisiko turvapaikka-asioissa toimiville avustajille asettaa jonkinlainen vaatimus kansainvälistä suojelua koskevan asiantuntemuksen osoittamisesta.

Muiden vaihtoehtojen osalta hyviä käytäntöjä olisi mahdollista selvittää myös muiden Pohjoismaiden lainsäädäntöä tarkastelemalla.

6. Selvittääkö Maahanmuuttovirasto jo ensimmäisessä puhuttelussa kaikki turvapaikkaperusteet, kuten seksuaaliseen suuntautumiseen ja uskontoon pohjautuvat uhat?

Maahanmuuttovirastolla on turvapaikka-asiassa lakiin perustuva selvittämisvelvollisuus, jonka puitteissa virasto huolehtii jokaisessa tapauksessa asian riittävästä selvittämisestä hakemuksen ratkaisemiseksi.

Myös hakijalla itsellään on velvollisuus esittää selvitystä vaatimuksensa perusteista ja muutoinkin myötävaikutettava oman asiansa selvittämiseen.

Hakijaa ohjataan puhuttelussa kertomaan niistä syistä, joiden vuoksi hän olisi vaarassa kotimaahansa palatessaan. Hakijalle korostetaan, että puhuttelussa tulee kertoa kaikista turvapaikkaperusteista.

Puhuttelija pyytää hakijaa kertomaan lisää kaikista sellaisista seikoista, jotka ovat kansainvälisen suojelun kannalta olennaisia. Mikäli hakija vetoaa esimerkiksi seksuaaliseen suuntatutumiseen tai uskontoon liittyviin uhkiin tai muutoin antaa ymmärtää, että hän voisi olla vaarassa kotimaassaan kyseisiin seikkoihin liittyen, asiasta kysytään lisää. Puhuttelun lopuksi hakijalta varmistetaan, onko hänellä mitään lisättävää puhutteluun liittyen. Hakijalla on mahdollisuus täydentää ja korjata kertomustaan myös pöytäkirjan tarkastamisen yhteydessä.

Mikäli puhuttelun yhteydessä havaitaan, että on erittäin todennäköistä, että turvapaikan edellytykset täyttyvät yhden turvapaikkaperusteen osalta, voidaan asian yliselvittämisen estämiseksi muita perusteita selvittää pintapuolisemmin, kuitenkin perusteiden mahdollinen kumuloituminen huomioon ottaen. Tarvittaessa hakija voidaan tämän jälkeen kutsua vielä uudelleen kuultavaksi ennen päätöksen tekemistä.

Erityisesti seksuaaliseen suuntautumiseen ja kristinuskoon kääntymiseen vetoavien hakijoiden osalta virasto on havainnut useita tapauksia, joissa hakija on tuonut kyseiset seikat esiin vasta sen jälkeen, kun virasto on tehnyt ensimmäisen päätöksen turvapaikkahakemukseen. Tästä johtuen Maahanmuuttovirastolla ei ole ollut aina mahdollisuutta selvittää asiaa ensimmäisessä vaiheessa.

7. Turvapaikkahakemusten keskimääräinen käsittelyaika?

Ulkomaalaislain 98 a §:n 1 momentin mukaisen käsittelyaikavelvoitteen piiriin kuuluvien turvapaikkahakemusten osalta kuuden kuukauden määräajassa pääosin pysytään. Vuonna 2020 käsittelyaikavelvoitteen piiriin kuuluvien turvapaikkahakemusten käsittelyajan keskiarvo oli 172 päivää.

Muiden hakemusten osalta turvapaikkayksikkö on edelleen ruuhkautuneessa tilanteessa. Tällä hetkellä yksikköä työllistävät erityisesti hallinto-oikeuksista (esim. valitusvaiheessa esitetyn uuden selvityksen vuoksi) viraston käsiteltäväksi vuosina 2018-2020 palautetut asiat.

8. Onko avustajan läsnäolo aina tarpeen prosessin onnistumiseksi ja asian selvittämiseksi?

Maahanmuuttovirastolla on turvapaikka-asiassa ulkomaalaislakiin ja hallintolakiin perustuva selvittämisvelvollisuus, jonka puitteissa se huolehtii jokaisessa tapauksessa siitä, että asiaa selvitetään riittävästi hakemuksen ratkaisemiseksi. Turvapaikkapuhuttelussa hakijaa ohjataan kertomaan kaikista niistä syistä, joiden vuoksi hän hakee kansainvälistä suojelua, ja viranomainen esittää tarvittavat tarkentavat kysymykset. Näin ollen avustajan läsnäololla ei kaikissa tapauksissa ole välitöntä vaikutusta asian selvittämiseen, koska monet hakijat kykenevät kertomaan tällaisista henkilöään koskevista asioista myös ilman oikeudellisen avustajan läsnäoloa.

Ammattitaitoinen avustaja auttaa hakijaa valmistautumaan puhutteluun mahdollisimman hyvin. Puhuttelussa läsnä oleva ammattitaitoinen avustaja varmistaa, että hakija tuo turvapaikkahakemuksensa kannalta esiin kaikki olennaiset seikat. Avustaja on tässä mielessä puhuttelijaan nähden erilaisessa asemassa, koska hän on kuullut hakijan turvapaikkaperusteet jo ennen puhuttelua ja voi varmistaa, että kaikki oleellinen kysytään ja kerrotaan. Tämä voi edesauttaa myös lisäselvitystarpeiden vähenemistä. Mikäli hakijan turvapaikkahakemukseen liittyy vaikeita asioita, kuten kidutuskokemuksia tai esimerkiksi seksuaalista väkivaltaa, voi avustajan läsnäolo rohkaista hakijaa kertomaan kyseisistä seikoista. Avustaja voi myös tuoda esiin hakijan mahdolliseen haavoittuvaan asemaan liittyviä seikkoja, mikä edesauttaa niiden huomioimista mahdollisimman tehokkaasti asian käsittelyssä.

9. Kysyisin vielä Migriltä, että 2016 Joutsenon vok lausui näin: "Tämän lisäksi oikeusavun rajoittaminen turvapaikkapuhuttelun yhteydessä on mielestämme perusteltua, koska aikaisempi käytäntö on osoittanut, että useat turvapaikanhakijat eivät tarvitse avustajaa tai eivät edes halua avustajaa puhutteluun. Käytännössä avustajia on kuitenkin ollut mukana edellä mainituissa puhuttelutilanteissa avustajan omiin tarpeisiin liittyvistä syistä. Lainmuutos mahdollistaa näkemyksemme mukaan sen, että jatkossa avustajaresurssit kohdistuvat juuri niihin tapauksiin, joissa avustajalle on olemassa todellinen tarve. Edellä mainitun lisäksi voidaan arvioida, että turvapaikkaprosessi tulee nopeutumaan lainmuutoksen myötä ja tämä seikka voidaan nähdä niin yksittäisen turvapaikanhakijan kuin myös koko turvapaikkajärjestelmän etuna." Eikö tämä tilanne ole omiaan taas toistumaan, että avustajien työpanos kuluu osin hukkaan ellei kriteerit ole selvemmät avustajan käytössä?

Vuoden 2016 lausunto on laadittu tilanteessa, jossa vastaanottokeskuksessa oli havaittu ongelmia hakijoiden avustamisessa. Vastaanottokeskus oli havainnut esimerkiksi julkisuudessakin esillä olleita tilanteita, joissa jotkin avustajat olivat jopa maksaneet turvapaikanhakijoille asiakkuuksista ja siten palkkioiden vuoksi keränneet itselleen niin suuren määrän asiakkaita, että heillä ei ollut todellisuudessa mahdollisuutta avustaa hakijaa tehokkaasti turvapaikkapuhutteluissa. Turvapaikkapuhutteluihin saatettiin osallistua ilman varsinaista panosta itse puhuttelutilaisuuteen. Ottaen huomioon lausunnon aikaiset yleisimmät hakijaprofiilit, vastaanottokeskuksessa oltiin havaittu, että useiden hakijoiden turvapaikkahakemukset olivat sen verran yksinkertaisia tai jopa perusteettomia, että avustajien osallistumiselle turvapaikkapuhutteluun ei

nähty Maahanmuuttoviraston selvittämisvelvollisuus huomioiden suurta tarvetta. Vastaanottokeskuksen kokemuksen mukaan osa hakijoista ei edes halunnut avustajaa turvapaikkapuhutteluun. Vastaanottokeskuksen huolena oli, kohdistuivatko rajalliset resurssit oikeille asiakkaille.

Vuosien varrella turvapaikanhakijoiden turvapaikkaperusteet ovat monimutkaistuneet ja lähtömaiden kirjo kasvanut. Myös prosessit ovat monimutkaistuneet hallinto-oikeuksien palauttamien hakemusten ja uusintahakijoiden määrän kasvun myötä. Nykyistä tilannetta ei siten täysin voida rinnastaa vuoden 2016 tilanteeseen. Käytännössä mikäli avustaja kerää itselleen suuren määrän turvapaikanhakijoita asiakkaakseen ja osallistuu näiden kaikkiin turvapaikkapuhutteluihin saattaa tämä merkittävässä määrin hidastaa turvapaikkapuhutteluiden järjestämistä ja siten turvapaikkaprosessin etenemistä, mikäli avustajan kanssa ei saada pitkään aikaan sovittua sopivaa ajankohtaa puhuttelulle. Kyseistä seikkaa voidaan pitää merkityksellisenä edelleen tänä päivänä, kun vireille tulevat uudet turvapaikkahakemukset tulee ratkaista pääsäännön mukaisesti kuudessa kuukaudessa.